

DiDonato & Il Pomo d'Oro —*Eden*

Palau Grans Veus

Dimarts, 6 de juny de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Joyce DiDonato, mezzosoprano i productora
executiva

Maxim Emelyanychev, director i clavecí

Il Pomo d'Oro

Manuel Palazzo, actor

Marie Lambert-Le Bihan, director d'escena

John Torres, disseny de llums

Sophie Dand i Rachel Walters, EDEN Engagement Managers i
Partnership Liaisons

Askonas Holt, gestió de la gira

Colin Murphy, cap de producció

Zoe Morgan, regidora

Vincent Rouzier, operador de llums

June Gonzalez Iriarte, tècnica de llums

Javi Castrillon, escenografia

Decorat creat per **Escenografia Moia**

Sergi Galera Nebot, director tècnic

Joan Font, consultor de disseny

Col·laboradors:

International Teaching Artists Collaborative

Botanical Gardens Conservation International

Llavors proporcionades pel GRUPO POSTA. Amb contingut de
llavors de flors silvestres.

Cors que participen:

Cor Mitjans de l'Orfeó Català (Glòria Fernández, directora)

Cor Infantil de Palau Vincles (Mariona Fernández, directora)

Cor Juvenil de Palau Vincles (Glòria Fernández, directora)

Seeds of hope

Cançó composta pels nens del Canterbury Choir de la Bishop Ramsey CE School
de Londres, amb Mike Roberts

Charles Ives (1874-1954)

The unanswered Question

Rachel Portman (1960)

The first morning of the world

Obra d'encàrrec de Linda Nelson en memòria del seu estimat Stuart

Gustav Mahler (1860-1911)

“Ich atmet’ einen linden Duft!”, *Rückert-Lieder* núm.2

Marco Uccellini (1610-1680)

Sinfonia terza (a cinque stromenti), op.7

Biagio Marini (1594-1663)

“Con le stelle in Ciel che mai”, *Scherzi e canzone Op.5 núm.3* (Natività di Christo, per canto solo da cantarsi nel chitarrone)

Josef Mysliveček (1737-1781)

“Togliereò le sponde al mare” ària de l'Angelo di Giustizia de l'oratori *Adamo ed Eva* (part II)

Aaron Copland (1900-1990)

“Nature, the gentlest mother”, de *Eight poems of Emily Dickinson* núm. 1

Giovanni Valentini (1582-1649)

Sonata enharmonica

Francesco Cavalli (1602-1676)

“Piante ombrose”, ària de Calisto de l'òpera *La Calisto* (acte I, escena 14)

Christoph Willibald Gluck (1714-1787)

“Danza degli spettri e delle furie” (Allegro ma non troppo), de l’òpera *Orfeo ed Euridice* Wq.

30

“Misera, dove son!... Ah! non son io che parlo”, recitatiu i ària de Fulvia de l’òpera *Ezio* Wq 15 (acte 3)

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“As with rosy steps the morn”, ària d'Irene de l’oratori *Theodora*, HWV 68 (part I)

Gustav Mahler

“Ich bin der Welt abhanden gekommen”,
Rückert-Lieder núm.3

Concert de 70 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#clàssics

Agraïments

Joyce DiDonato vol agrair a les persones següents el seu generós suport a *Eden*:

Sara Morgan

Franci Neely

John Studzinski

Ann Ziff

Helen Berggruen

McDermott Foundation

Linda Nelson

John Singer

Kern Wildenthal

Dame Janet Baker

Michael Beverly, DL

Sarah Billinghamurst Solomon Foundation

Mary Ellen Clark

Katherine G. Farley

Tom and Pamela Frame

Richard Gaddes

The Getty Foundation

Eva Haller

INSPIRATUM

David Jacobs

Eric Laub

Ellen Marcus

Sir Simon Robey

Joyce vol agrair a la Fundació Hilti el seu generós suport al programa Eden Engagement.

Eden és un encàrrec de la University Musical Society of the University of Michigan; the Harriman-Jewell Series, Kansas City; Abu Dhabi Music & Arts Foundation; Cal Performances at University of California, Berkeley; Stanford Live; UC Santa Barbara Arts & Lectures.

Amb la col·laboració de:

Poema

festa

qui despenjarà el cel?

qui aturarà el cicle de l'aigua
i l'enclourà dins d'un bidó?

qui escombrarà la terra?
qui separarà la palla de la pols?

qui amuntegarà, per separat
—cada munt en un racó—,
les roques, els vents i els esquelets?

qui desconnectarà la força de la gravetat
i l'atracció dels planetes?

qui ho farà? després de què?

qui cremarà la flama fins a l'extinció?

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Comentari

Una intèrpret que ha demostrat el seu compromís en causes humanitàries que van més enllà de la música en diverses ocasions no es podia mostrar impassible davant la particular hecatombe viscuda a tot el món a causa de la pandèmia. El confinament i el retrobament amb la natura que va permetre aquesta situació, tot constatant que una aturada en l'activitat humana va significar el renéixer de diversos ecosistemes a tot el planeta, va portar la mezzosoprano nord-americana Joyce DiDonato a plantejar-se un nou treball discogràfic, *Eden*, editat el 2022, i que avui presenta als seus seguidors barcelonins.

D'un eclecticisme absolut, les obres seleccionades recorren llenguatges dissímils i formats i procedències diverses en una juxtaposició d'estètiques amb un punt de trobada en comú, la contemplació i la defensa de la natura més enllà de l'ideari propi del Romanticisme. En un arc temporal que abasta des de creadors renaixentistes avui poc divulgats, com Giovanni Valentini (1582-1649) o Biagio Marini (1594-1663), fins a la contemporaneïtat que representa la compositora Rachel Portman (1960), DiDonato, juntament amb el conjunt instrumental Il Pomo d'Or, sota la direcció de Maxim Emelyanychev, visita a *Eden* llocs gens comuns de la història de la música saltant des de l'oratori i l'òpera –amb àries de Cavalli, Gluck o Händel– a la cançó –d'autors com Copland, Mahler o Wagner– tot mostrant la flexibilitat camaleònica del seu poderós instrument vocal.

Quan la cantant va presentar el projecte a la premsa va definir *Eden* com un dels seus reptes més personals, fruit d'un període d'introspecció íntima, “*de recerca per intentar entendre el que llavors estava passant*”, referint-se a la pandèmia i als estralls que estava causant. Va ser precisament aquesta tragèdia mundial la que li va suggerir el repertori, en què també es reflecteix un poderós renéixer i la resiliència tant de l'home com de l'entorn natural. “*Per primera vegada durant la meua vida adulta vaig tenir molt de temps per contemplar amb deteniment el paisatge i la natura en la seva total harmonia, i em vaig sentir aclaparada per la seva increïble força i poder*”, va afirmar llavors Joyce DiDonato. Les seves reflexions no es van quedar només en la relació de l'ésser humà amb l'espai on es mou i que transforma constantment –i que destrueix i contamina–, sinó en una presa de consciència del que significa l'autèntica naturalesa humana i cap on caminem plegats com a civilització. Preguntes, moltes sense respostes, que plantegen algunes de les peces del programa.

Resultaria impossible, per falta d'espai, submergir-se en la trajectòria de cadascun de la dotzena d'autors que vertebraran *Eden*, així com de les obres que s'interpretaran en aquest concert, però la riquesa del programa convida a aturar-se en algunes, com l'ària que tanca el programa, una de les quals la cantant i el director tenien clar des del començament que havia de figurar al projecte: la cèlebre “*Ombra mai fu*”, amb el seu recitatiu precedent, “*Frondi tenere e belle...*”, l'escena més coneguda de l'òpera *Serse*, HWV 40 de Händel (1738). Aquesta joia del Barroc, que durant diversos moments del segle passat van popularitzar en enregistrament cantants històrics gens afins al gènere, com Franco Corelli o Enrico Caruso, va triomfar per la seva bellesa sense que es conegués ni l'òpera a què pertanyia ni el seu context. Música sacra? Una ària sobre el desamor? Ni una cosa ni l'altra: es tracta del cant contemplatiu d'un guerrer que, en el seu descans, agraeix a un plàtan l'ombra que li ofereix i que li permet refer-se de la batalla i curar-se les ferides. Un cant genuí d'amor a la natura.

I del rei del Barroc, al segle XXI. Joyce DiDonato va encarregar a l'escriptor i dramaturg Gene Scheer –llibretista de l'òpera contemporània *Moby-Dick* de Jake Heggie– un text per a una obra de nova creació, *The first morning in the world*, posada en música per la compositora britànica Rachel Portman, obra que també se sentirà aquesta nit. *The unanswerd question* de Charles Ives, amb què comença la vetllada, apunta tots els dubtes en què rau l'origen del projecte, preguntes que cerquen respostes, que conviden a la introspecció i que parlen de l'home, el seu entorn i el seu destí.

En aquest viatge la natura apareix representada des de diverses perspectives, des de la pura contemplació que planteja Friedrich Rückert a “Ich atmet’ einen Linden Duft”, un dels cinc commovedors *Rückert-Lieder* de Gustav Mahler –escrits entre el 1901 i el 1911–, o “Nature, the gentlest mother”, dels *Eight poems of Emily Dickinson* d’Aaron Copland (datats entre els anys 1958 i 1970) fins a temàtiques més profundes i transcendents, com “Ich bin der Welt abhanden gekommen”, també dels *Rückert-Lieder* malherians, o “Schmerzen”, dels meravellosos *Wesendonck Lieder* en què Richard Wagner posa música, entre el 1857 i el 1958 –mentre es trobava en plena composició de *Die Walküre*–, a cinc poemes escrits per la seva estimada Mathilde Wesendonck.

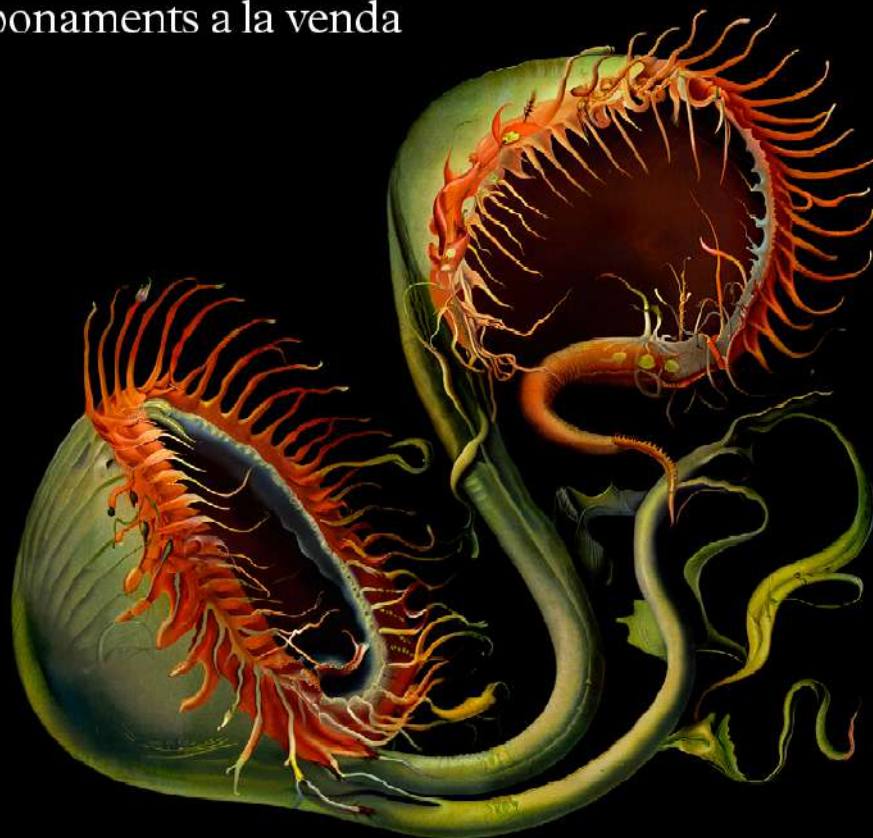
Una vetllada que, amb una certa perspectiva, convida més que mai al retrobament de l’ésser humà amb la natura i el respecte per l’entorn. Un crit d’auxili i d’atenció, però també un cant a l’esperança.

Pablo Meléndez-Haddad, periodista, historiador i crític musical

Palau de la Música Catalana Palau 100

Entrades i abonaments a la venda

Requiem de Mozart

Ensemble Pygmalion & Raphaël Pichon

Així parlà Zaratustra de Strauss

London Symphony Orchestra
& Antonio Pappano

Concert de violí d'Elgar

Pinchas Zukerman, Orquestra Nacional de Lió
& Nikolaj Znaider

El Messies de Händel

Accentus, Insula Orchestra & Laurence Equilbey

Mort i transfiguració de Strauss

Orquestra Filharmònica de Dresden
& Pablo González

Requiem de Brahms

Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau,
Balthasar Neumann & Thomas Hengelbrock

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists
& John Eliot Gardiner

Concert per a violoncel de Schumann

Jean-Guihen Queyras, Philharmonia Orchestra
& John Eliot Gardiner

Simfonia del Nou Món de Dvořák

Maria Dueñas, Los Angeles Philharmonic
& Gustavo Dudamel

Biografies

Joyce DiDonato, mezzosoprano

“L’art sorprenent i alegre de Joyce DiDonato ens recorda que a totes les generacions apareixen alguns «gegants». Joyce no solament és una gran artista, valent i inspiradora, una de les millors cantants del nostre temps, sinó que també és una presència transformadora en les arts. Els qui coneixen el seu repertori se sorprenen dels seus dots, i els qui no en saben res els capta a l’instant. Joyce canta i el món de sobte es torna més brillant. Ella ens obliga a escoltar d’una manera activa, a escoltar coses una nova vegada”. Jake Heggie, «Gramophone»

Guanyadora de diversos premis Grammy i del Premi Olivier 2018 per la seva excel·lència en òpera, Joyce DiDonato, nascuda a Kansas, encisa el públic d’arreu del món i ha estat proclamada com *“potser la cantant més potent de la seva generació”* («New Yorker») i amb una veu *“ni més ni menys que d’or de vint-i-quatre quirats”* («Times»), valoracions que la situen al màxim nivell com a intèrpret i defensora aferrissada de les arts, i en òperes de Händel i Mozart, juntament amb la seva àmplia i aclamada discografia i els rols de *bel canto* de Rossini i Donizetti.

L'apassionant temporada 2022-23 de Joyce inclou noves gires per Europa i els EUA amb el seu nou àlbum *Eden*, amb Il Pomo d'Oro i Maxim Emelyanychev, la interpretació com a Virginia Wolf a l'estrena mundial al Met de *The hours* del compositor Kevin Puts, guanyadora del Premi Pulitzer; també com a Patricia Westertord a l'obertura *Overstory* de Tod Machover a l'Alice Tully Hall de Nova York i al Seoul Arts Center de Corea del Sud, i una residència artística al Musikkollegium Winterthur.

Recentment cal destacar les gires europees que ha fet amb el seu programa d'inspiració barroca *My favourite things* amb Il Pomo d'Oro, a ciutats com Edimburg, Salzburg, Bucarest, Barcelona, Anvers i Lisboa, així com els seus programes de recital *Winterreise* i *In my solitude*, amb el pianista i col·laborador Craig Terry, amb qui ha forjat uns llaços duradors. Joyce també va tornar a la Royal Opera House Covent Garden per interpretar el rol d'Irene de *Theodora* de Händel, al costat de Julia Bullock i Jakub Józef Orliński.

En l'òpera, els papers recents de Joyce inclouen Agrippina a la Metropolitan Opera i en una nova producció a la Royal Opera House, *Didon* i *Les troyens* a la Staatsoper de Viena; Sesto de *Cendrillon* i Adalgisa de *Norma* a la Metropolitan Opera; Agrippina en concert amb Il Pomo d'Oro, sota la batuta de Maxim Emelyanchev; germana Helen de *Dead man walking* al Teatro Real de Madrid i al Barbican Centre de Londres; Semiramide a la Bayerische Staatsoper i a la Royal Opera House, i Charlotte de *Werther* a la Royal Opera.

Cada vegada més reclamada als circuits de concerts i recitals, darrerament ha fet residències artístiques al Carnegie Hall i Barbican Center de Londres, a més de nombroses gires pels Estats Units, l'Amèrica del Sud, així com a Europa i a l'Àsia, i va prendre part com a solista convidada a la Last Night dels Proms. Entre els seus concerts més destacats recentment, hi ha la col·laboració amb la Chicago Symphony Orchestra i Riccardo Muti, Berliner Philharmoniker i Sir Simon Rattle, Orchestre Révolutionnaire et Romantique i Sir John Eliot Gardiner, Philadelphia Orchestra i Yannick Nézet-Séguin, Orchestra dell'Accademia di Santa Cecilia i la National Youth Orchestra of the United States of America dirigides per Sir Antonio Papano.

Artista d'enregistrament en exclusiva de Warner Classics/Erato, l'àmplia discografia de DiDonato inclou *Les troyens*, que el 2018 va guanyar la categoria d'Enregistrament (Òpera Completa) als International Opera Awards, el Premi d'Òpera als BBC Music Magazine Awards i l'Enregistrament de l'Any de Gramophone, i amb *Agrippina* de Händel va guanyar els premis Gramophone Opera Recording i Limelight Opera Recording of the Year el 2020. Altres àlbums inclouen el seu cèlebre *Winterreise* amb Yannick Nézet-Séguin, *Songplay, in war & peace*, guardonat amb el Premi Gramophone al Millor Recital del 2017, *Stella di Napoli*, la seva *Diva Divo*, guanyadora del premi Grammy, i *Drama queens*. També ha rebut els premis Gramophone a l'Artista de l'Any i al Recital de l'Any, així com el Gramophone Hall of Fame...

Maxim Emelyanychev, director i clavecí

©Andrej Grilc

Nascut el 1988, va cursar els estudis a Nijni Nóvgorod i al Conservatori Estatal Txaikovski de Moscou, on va estudiar direcció amb Gennady Rozhdestvensky i fortepiano i clavicèmbal amb Maria Uspenskaya.

Va debutar com a director d'orquestra als dotze anys i el 2013 es va convertir en director principal de l'Orquestra de Cambra de Solistes de Nijni-Nóvgorod i director principal d'Il Pomo d'Oro. Va ser nomenat director principal de la Scottish Chamber Orchestra el 2019 i va tancar la seva aparició als Proms de la BBC, al Festival Internacional d'Edimburg i arreu d'Europa i els Estats Units.

A més de les nombroses produccions amb Il Pomo d'Oro, els seus compromisos operístics inclouen *Don Giovanni* a Sevilla, *Die Entführung aus dem Serail* a Zuric, *Rinaldo* a Glyndebourne, *Agrippina* per a la Royal Opera, *La clemenza di Tito* a Ginebra i *Le nozze di Figaro* a Tolosa de Llenguadoc. Altres actuacions destacades de l'artista inclouen col·laboracions amb la Philharmonia Orchestra, LPO, Orchestre de París, Swedish RSO, Luxembourg PO i Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Els seus recents debuts amb la Royal Concertgebouw Orchestra i la Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín tindran continuïtat amb les dues orquestres el 2023 i el 2024.

L'agenda de la temporada 2022-23 inclou el debut amb la Berliner Philharmoniker i aparicions amb les orquestres filharmòniques Txeca, New Japan, i de Bergen, Rotterdam i Munic.

Entre els seus enregistraments s'inclouen dos discos amb Joyce DiDonato, guardonats amb el Premi Gramophone, un disc premiat de *Sonates per a piano* de Mozart, un disc de la *Novena Simfonia* de Schubert amb l'SCO i *Sonates per a piano i violí* de Brahms amb la violinista Aylen Pritchin. Emelyanychev i Il Pomo d'Oro inclouran el *Concert per a violí núm. 3* de Mozart amb Aylen Pritchin al seu àlbum sobre Mozart.

El 2019 va rebre el Premi Revelació als International Opera Awards.

Il Pomo d'Oro

©Nicola Dalmaso

L'orquestra, fundada el 2012, té una forta dedicació a l'òpera, per bé que també s'interessa en el terreny instrumental i hi adapta la formació. Els músics que en formen part figuren entre els millors en la interpretació amb instruments d'època. Ha treballat estretament amb els directors Riccardo Minasi, Maxim Emelyanychev, Stefano Montanari, George Petrou, Enrico Onofri i Francesco Corti. La concertino Zefira Valova també ha dirigit l'orquestra en diversos projectes. Del 2016 al 2019 Maxim Emelyanychev en va ser el director, i des d'aleshores Francesco Corti n'és el director principal.

Il Pomo d'Oro és una formació convidada habitualment per prestigioses sales de concerts i festivals d'arreu. Amb el programa enregistrat el 2016 amb Joyce DiDonato, *In war and peace*, dirigit per Maxim Emelyanychev i guardonat amb un Echo Klassik el 2017, la formació ha estat de gira per tot el món.

La discografia d'Il Pomo d'Oro inclou òpera: *Agripina*, *Serse*, *Tamerlano*, *Partenope* i *Ottone* (Händel), *Catone in Utica* (Vinci) o *La Doriclea* (A. Stradella); recitals, amb els contratenors Jakub Józef Orliński, Franco Fagioli, Max Emanuel Cencic o Xavier Sabata; amb les mezzosopranos Ann Hallenberg i Joyce DiDonato, i amb les sopranos Francesca Aspromonte i Emöke Barath. Entre els àlbums instrumentals, figuren els enregistraments de *Concerts per a violí i clave* (Haydn) i un àlbum amb el violoncel·lista Edgar Moreau que va rebre el premi Echo Klassik 2016. Altres discos són dedicats als *Concerts per a violí* i els *Concerts per a clave* de J. S. Bach, amb Shunske Sato i Francesco Corti com a solistes, respectivament, i a concerts virtuosístics per a violí juntament amb Dmitry Sinkovsky.

El 2021 va publicar nous àlbums: *Concerts per a clavicèmbal* (vol. 2) de Bach, amb Francesco Corti; *Ombra compagna*, amb Lisette Oropesa (àries de concert de Mozart) i Jakub Józef Orliński (*Anima aeterna*). El 2022 va publicar set àlbums: *Apollo e Dafne* de Händel, amb Kathryn Lewek (soprano) i John Chest (baix); *Mandolin on stage*, amb Raffaele La Ragione (mandolina); el nou recital amb Joyce DiDonato, *Eden*; *Concerts per a clavicèmbal* (vol. 3) de Bach, amb Francesco Corti; *Violin concertos* de Benda, Graun, Saint-Georges i Sirmen, amb Zefira Valova com a solista; *Roma travestita*, amb el contratenor Bruno de Sá, i l'oratori de Händel *Theodora* amb un repartiment estel·lar (Lisette Oropesa, Joyce DiDonato, Paul-Antoine Bénos-Djian, Michael Spyres, John Chest), també amb la presentació del nou conjunt vocal d'Il Pomo d'Oro.

El 2022 Il Pomo d'Oro va iniciar un projecte d'enregistrament a llarg termini de *Simfonies* de Mozart i *Concerts* en solitari seleccionats, sota la batuta de Maxim Emelyanychev.

Els àlbums *Anima sacra*, amb Jakub Józef Orliński, i *Voglio cantar*, amb la soprano Emöke Barath, van rebre el prestigiós Premi Opus-Klassik, i l'enregistrament de *Serse* de G. F. Händel, sota la direcció de Maxim Emelyanychev, va ser guardonat amb l'Abbiato del Disco italià. El 2018, la gravació de l'òpera *La Doriclea* d'Alessandro Stradella, dirigida per Andrea di Carlo, va rebre el Preis der Deutschen Schallplattenkritik alemany. *Virtuosissimo* amb Dmitry Sinkovsky, estrenat el 2019, va rebre un Diapason d'Or. El 2022, *Eden*, amb Joyce DiDonato, va rebre un Choc de Classica i un Opus Klassik.

Il Pomo d'Oro és ambaixador oficial d'El Sistema Grècia, un projecte humanitari que promou l'educació musical gratuïta per als nens dels camps de refugiats a Grècia, tot oferint-hi de manera regular concerts benèfics, tallers i classes de música seguint el mètode d'El Sistema.

El nom de la formació, Il Pomo d'Oro, fa referència al títol d'una òpera d'Antonio Cesti, que aquest va compondre per a les noces de l'emperador Leopold I d'Àustria amb Margarita Teresa d'Espanya a Viena el 1666.

Il pomo d'oro degué ser una de les produccions d'òpera més grans, cares i espectaculars de la història del que encara era un gènere jove. En total hi havia 24 escenografies diferents, un ballet amb 300 cavalls, incorporava un espectacle de focs d'artifici amb 73.000 coets, nombrosos “efectes especials” superlatius que haurien convertit sens dubte la cort de l'emperador en el punt culminant de l'esplendor cultural d'Europa.

www.il-pomodoro.ch

Manuel Palazzo, actor

El coreògraf Manuel Palazzo, format en ballet clàssic des de ben jove al Teatro Colón de la seva Argentina natal, ha viatjat arreu del món amb incursions en els àmbits de la dansa moderna i clàssica, l'òpera, el teatre, el cinema i la televisió. És un habitual al Met i ballarí destacat al Teatre del Liceu i al Teatro Real (Madrid), ha col·laborat amb els directors Sir David McVicar, Harold Prince, Laurent Pelly i Robert Lepage. Entre els reconeixements més prominents al món de la dansa cal esmentar la seva participació amb la companyia Caracalla Dance Theater (Beirut), Teatre Nacional de Belgrad (Sèrbia), Companyia de Dansa Lanònima Imperial (Barcelona), Centre Cultural Francès (Kinshasa) i Teatro Colón (Buenos Aires). Del seu pas pel món del cinema i la televisió, en destaca la participació en les pel·lícules *Blood ties*, dirigida per Guillaume Canet, i *Boardwalk empire*, dirigida per Martin Scorsese.

Marie Lambert-Le Bihan, directora escènica

Va créixer a París i a Anglaterra. Va estudiar literatura a París i Bolonya i es va formar a La Scala.

És una directora d'òpera i dissenyadora d'il·luminació fincada a París. Els seus reconeixements més recents inclouen: la direcció i il·luminació de *Le villi* (Halle aux Grains-Tolosa de Llenguadoc, sota la batuta de Speranza Scappucci), *La fille du régiment* (Opéra Royal de Wallonie, amb Jodie Devos i Lawrence Brownlee com a protagonistes) i *La casa de Bernarda Alba* (Tenerife, dirigida per Silvia Paoli).

De gira actualment amb *Mon amant de Saint-Jean*, escrita amb i per a Stéphanie d'Oustrac, i *Molière et ses musiques* amb William Christie i Les Arts Florissants.

Ha posat en escena produccions que han estat aclamades, com ara l'òpera *Zazà* de Leoncavallo (Opera Holland Park) i *La voix humaine* (Festival de Buxton). Va ser directora associada a *Madama Butterfly* (La Monnaie) i *La Cenerentola* (Opéra de París).

Altres col·laboracions en què ha participat inclouen *The rain*, una pel·lícula de realitat virtual de l'artista HeeWon Lee; *Entropy*, una conferència científica amb música de Dopplereffekt, i projectes amb l'escriptora Anne-James Chaton.

Marie ha col·laborat àmpliament amb els directors Piero Faggioni i David McVicar. Ha reestrenat *La traviata* (Liceu, Madrid, Scottish Opera), *La clemenza di Tito* (Tolosa de Llenguadoc, Marsella, Chicago, Barcelona), *Die Meistersinger von Nürnberg* (Chicago i San Francisco), *Carmen* (Glyndebourne i Göteborg) i *Andrea Chénier* (Liceu i Covent Garden). També ha assistit Liliana Cavani, Alfredo Arias, Elijah Moshinsky, Micha Van Hoecke, Lee Blakeley i Chiara Muti. Ha treballat a La Scala, Wiener Staatsoper, Châtelet, Théâtre des Champs Élysées, Festival d'Ais de Provença, Estrasburg, Lilla, Tòquio, Maggio Musicale, Festival de Ravenna, Bolonya, Parma, Torí, Gènova, Montpellier, Bari, Palerm i Welsh National Opera.

Entre els seus mèrits com a traductora i dramaturga té la traducció a l'italià de l'opereta primerenca d'Offenbach *Vent du Soir* (Maggio Musicale); al francès, *Luomo in bivio*, per a Paulin Bûdgen-Ensemble Céladon (properament). Treballa com a traductora per a diverses editorials especialitzades en catàlegs d'exposicions i col·leccions de poesia. Com a intèrpret i directora ha col·laborat en obres de Marivaux, Schnitzler, Goldoni, Calaferte i *Le bourgeois gentilhomme* (Teatro Litta).

Té com a projectes futurs: *Carmen* (Lyric Opera de Chicago), *Dialogues des carmélites* (Opéra Royal de Wallonie, Lieja), noves produccions a Tours i Opéra Comique. I la gira mundial d'*Eden*, amb Joyce DiDonato i Il Pomo d'Oro; *Molière et ses musiques*, amb William Christie i Les Arts Florissants, i *Mon amant de Saint-Jean*, amb Stéphanie d'Oustrac.

John Torres, dissenyador d'il·luminació

És un dissenyador d'il·luminació establert a Nova York que treballa al món del teatre, la moda, el moviment, els estampats i les exposicions. Format professionalment en disseny d'il·luminació teatral, ha creat dissenys per a artistes prestigiosos, com l'escenògraf i director Robert Wilson, les coreògrafes Lucinda Childs i Trisha Brown, i els directors Yuval Sharon i Zack Winokur. Els seus darrers i propers compromisos inclouen *Turandot* a l'Opéra National de París i *Tristany i Isolda* a la Santa Fe Opera. En l'àmbit de la moda, ha concebut desfilades recents per a Gucci, Bottega Veneta i Proenza Schouler, i col·labora habitualment amb el fotògraf de moda Steven Klein. Pel que fa a la música en directe, col·labora sovint amb Solange Knowles i recentment ha dissenyat *Usher* a The Colosseum (Las Vegas). Pel que fa a les arts visuals, ha dissenyat l'exposició "Who is queen?", amb l'artista Adam Pendleton, al Museu d'Art Modern de Nova York, i col·laborarà amb l'artista Camille Norment en l'exposició que es farà al Dia Chelsea de Nova York.

Textos

Rachel Portman (1960)

The first morning of the world – El primer matí del món

Text de Gene Scheer (1958), encàrrec de Linda Nelson en memòria del seu estimat Stuart

There's a language without question marks.
You can read it in the rings of trees.
And in the wind and the river.
And in the sound of birds singing.
Hi ha un llenguatge sense interrogants.
Podeu llegir-lo a les anelles dels arbres.
I al vent i al riu.
I al so del cant dels ocells.

Has their song changed since they sang it once in Eden?
Oh, to understand the language of the trees...
the grammar of the earth...
the sounds and the songs from the first morning of the world.
Ha canviat la cançó des que antany la van cantar a l'Edèn?
Oh, per entendre el llenguatge dels arbres...
la gramàtica de la terra...
els sons i les cançons del primer matí del món.

But I am filled with nothing but questions.
And each one is bound together like logs on a raft,
Taking me down the river mile by mile.
Però no tinc res més que preguntes.
I cadascuna està lligada com els troncs en un rai,
em porten riu avall milla a milla.

Ever further away from the mountain top.
Ever further away from the borders of my heart.
Ever further away... away... away...
Away from the first morning of the world.
Cada cop més lluny del cim de la muntanya.
Cada cop més lluny de les fronteres del meu cor.
Cada cop més lluny... lluny... lluny...
Lluny del primer matí del món.

There is a torn map in my clenched fist.
On it is marked where I have been
And where I want to go.
But this moment is not on any map.
Tinc un mapa esquinçat al puny clos.
Hi ha marcat on he estat
i on vull anar.
Però aquest moment no és en cap mapa.

It is in the rings of trees.
In the wind and the river.
It is in the sound of birds singing as they did in Eden.
In the songs on the first morning of the world.
És a les anelles dels arbres.
Al vent i al riu.
És al so del cant dels ocells com antany a l'Edèn.
A les cançons del primer matí del món.

Oh tree, Oh, bird, Oh, world. Oh, all of you...
Oh, forgotten garden! I am here.
Touch me. Teach me to sing notes that bloom like a canopy of leaves,
Meant to do nothing but feel the sun.
Oh, arbre; oh, ocell; oh, món. Oh, tots vosaltres...
Oh, jardí oblidat! Soc aquí.
Toca'm. Ensenya'm a cantar notes que floreixen com un dosser de fulles,
Sense cap més propòsit que sentir el sol.

Gustav Mahler (1860-1911)

“Ich atmet’ einen linden Duft!” – “Respiro
una dolça fragància”

Rückert-Lieder núm. 2, text de Friedrich Rückert (1788-
1866)

Ich atmet’ einen linden Duft!
Im Zimmer stand
ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!
Respiro una dolça fragància!
La meva alcova l'adorna
una branca de til·ler,
un present
de la mà estimada.
Que n'era de deliciosa la fragància del til·ler!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
brachst du gelinde!
Ich atme leis
im Duft der Linde
der Liebe linden Duft.
Que n'és de deliciosa la fragància del til·ler!
La branca de til·ler
que tan dolçament vàreu tallar de l'arbre
l'oloro amb reverència,
puix l'aroma del til·ler
és la dolça aroma de l'amor.

Biagio Marini (1594-1663)

“Con le stelle in Ciel che mai” – “Qui ha vist
mai al cel estrellat”

*De Scherzi e canzone, op. 5 nùm. 3 (Natività di Christo, per
canto solo da cantarsi nel chitarrone).* Text anònim

Con le stelle in Ciel che mai
Vidi il Sol spiegar i rai,
Chi tra gelo nel suo stelo
Amorosa star la rosa,
Tra tempest', e tra procelle
Lampeggiar amiche stelle.
Qui ha vist mai el sol
estendre els seus raigs al cel estrellat,
quí una rosa tendra estar-se
amb gel a la tija,
entre tempestes i entre oratges
estrelles amigues centellejant.

Ecco uscir del Sol il Sole,
E di Dio l'immensa prole,
Tra gli orrori spuntar fi ori;
O bel lampo, o del Campo
Fior che sol fa Primavera
E de l'or l'età primiera.
Heus aquí que surt del Sol el Sol,
i de Déu la immensa prole,
entre els horrors apunten les flors;
o llampec formós, o del camp
flor que només fa Primavera
i de l'or l'edat primera.

Casti Amanti ecco senz'ali
Ecco Amor senz'arco, e strali,
Che nel seno di vil fi eno
Freddo giace, senza face:
Ma se scalda il core al gente;
È che poi sarebbe ardente.
*Castos amants ara sense ales
heus aquí l'Amor sense arc ni fletxes,
que jau en l'abjecte fenc
fred i sense rostre:
però si escalfa el cor al poble
és que també seria ardent.*

Nudo fere, e disarmato,
Che faria poi faretrato,
Con que sguardi mille dardi
Da begl'occhi par che scocchi,
E le calde lagrimelle
Son faville, e al cor facelle.
*Quasi nu, i desarmat,
què faria llavors amb el carcaix,
amb què mil dards
dels bells ulls sembla disparar,
i les llàgrimes ardents
són espurnes, i al cor flames.*

S'apre poi le labra al riso,
Rose dà di Paradiso,
S'altri puote ne le gotte
Vagheggiarle, senz'amarle,
Sù, sù prendi arco, e faretra,
Casto Amore, e'l cor mi spetra.
*I si després obre els llavis al somris,
fa brollar roses del Paradís,
ni els altres poden contemplar
en les gotes sense amar,
amunt, amunt, agafa l'arc i el carcaix,
cast Amor, i m'estova el cor.*

Hor' al mondo il grand' Augusto,
Signoreggi; io nel angusto,
Aero speco vivrò teco
Dove invite co'i vegiti,
Che s'è culla al tuo natale,
A me sia tomba vitale.
*Ara a la terra regna el gran August,
jo a la cova estreta,
viuré amb tu
on em convidis amb els gemecs,
que si és bressol la teva naixença,
que sigui per a mi la tomba vivent.*

Josef Mysliveček (1737-1781)

“Togliere le sponde al mare” – “Prendre les ribes al mar”

Ària de l'Angelo di Giustizia de l'oratori *Adamo ed Eva*
(part II). Llibret de Giovanni Granelli (1703-1770)

Togliere le sponde al mare,
perderò cittadi e genti!
Acque pria poi fi amme ardenti:
alti danni e piaghe amare
sulla terra spargerò!
Prendre les ribes al mar,
perdre pobles i gent!
Primer aigües, després flames ardents:
molts danys i nafres amargues
per la terra escamparé!

Ah, mia spada, e di qual sangue
finalmente andrai vermiglia?
Vela, oh luna, al sol le ciglia!
Trema, oh terra: estinto, esangue
mira il dio che ti creò!
Ah, la meva espasa, i de quina sang
finalment enrogiràs?
Vela, o lluna, les pestanyes al sol!
Tremola, o terra: extinta, exhausta
mira el déu que et va crear!

Aaron Copland (1900-1990)

“Nature, the gentlest mother” – “La natura, la mare més gentil”

Eight poems of Emily Dickinson núm. 1. Text d'Emily
Dickinson (1830-1886)

Nature, the gentlest mother
Impatient of no child,
The feeblest or the waywardest,
Her admonition mild
La natura, la mare més gentil
cap fill no la impacienta,
el més feble o el més descarriat,
la seva lleu repremsió

In forest and the Hill
By traveller is heard,
Restraining rampant squirrel
Or too impetuous bird.
*Al bosc i al turó
el viatger l'escolta,
tot contenint l'esquirol rampant
o l'ocell massa impetuós.*

How fair her conversation
A summer afternoon,
Her household, her assembly;
And when the sun goes down,
*Que justa la seva conversa
una tarda d'estiu,
casa seva, la seva assemblea;
i quan el sol es pon,*

Her voice among the aisles
Incites the timid prayer
Of the minutest cricket,
The most unworthy flower.
*la veu entre els passadissos
incita l'oració tímida
del grill més remenut,
la flor més indigna.*

When all the children sleep,
She turns as long away
As will suffice to light her lamps,
Then, bending from the sky,
*Quan la canalla ja dorm,
s'allunya prou
com per poder encendre els llums,
després, inclinant-se des del cel,*

With infinite affection
An infiniter care,
Her golden finger on her lip,
Wills silence everywhere.
*amb un infinit afecte
amb una encara més infinita cura
amb el dit daurat al llavi,
imposa el silenci arreu.*

Francesco Cavalli (1602-1676)

“Piante ombrose” – “Boscós ombrívols”

Ària de Calisto de l'òpera *La Calisto* (acte I, escena 14).

Llibret de Giovanni Faustini (1615-1651)

Piante ombrose,
Dove sono i vostri onori?
Boscós ombrívols
on són les vostres glòries?

Vaghi Fiori
Dalla fiamma inceneriti,
Colli, e liti,
Di smeraldi già coperti,
Or deserti,
Del bel verde, io vi sospiro:
Dove giro,
Calda, il piede, e sitibonda,
Trovo l'onda
Rifuggita entro la fonte,
Né la fronte

Bagnar posso, o 'l labbro ardente.
Belles flors
reduïdes a cendres per la flama,
turons i costes
ja coberts de maragdes,
i ara desertes
d'aquest bell verd, jo t'anhelo:
on vaig,
calent, el peu, i assedegat,
trobo l'onada
fugida dins la font;
ni el front
no puc regar, ni els llavis ardents.

Inclemente:
Si chi tuona arde la terra?
Non più, Giove, ah non più guerra!
Inclement:
sí qui trona crema la terra?
Ja no, Júpiter, ah no més guerra!

Christoph Willibald Gluck (1714-1787)

“Misera, dove son! ... Ah! non son io che
parlo” – “Infeliç on soc! ... Ah! No soc jo qui
parla”

Recitativu i ària de Fulvia de l'òpera *Ezio*, Wq 15 (acte III).

Llibret de Pietro Metastasio (1698-1782)

Misera, dove son! L'aure del Tèbro
Son queste ch'io respiro?
Per le strade m'aggiro
Di Tebe e d'Argo? O dalle greche sponde,
Di tragedie feconde,
Le domestiche furie
Vennero a questi lidi,
Della prole di Cadmo, e degli Atridi?
*Infeliç, on soc! Les brises del Tiber
són aquestes que respiro?
Vagarejo pels carrers
de Tebes i d'Argos? O de les ribes gregues
fecundes en tragèdies,
les fúries servents
van arribar a aquestes costes
dels descendents de Cadme i de les Atrides?*

Là, d'un monarca ingiusto
L'ingrata crudeltà m'empie d'orrore,
D'un padre traditore
Qua la colpa m'agghiaccia:
E lo sposo innocente ho sempre in faccia.
Oh immagini funeste!
Oh memorie! Oh martiro!
Ed io parlo, infelice, ed io respiro !
*Alli, d'un monarca injust
la crueltat ingrata m'omple d'horror,
d'un pare traïdor
aquí la culpa em glaça:
i l'espòs innocent tinc sempre al davant.
O imatges funestes!
O records! O martiri!
I encara parlo, infeliç, i respiro!*

Ah! non son io che parlo,
È il barbaro dolore
Che mi divide il core,
Che delirar mi fa.
Non cura il ciel tiranno
L'affanno, in cui mi vedo:
Un fulmine gli chiedo,
E un fulmine non ha.
*Ah! no soc jo qui parla,
és el terrible dolor
que em parteix el cor,
que em fa delirar.
No pren cura el cel tirà
de l'angoixa que m'envaeix:
un llamp li demano,
i un llamp no té.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“As with rosy steps the morn” – “Com quan amb passos rosats el matí”

Ària d'Irene de l'oratori *Theodora*, HWV 68 (part I)

Llibret de Thomas Morell (1703-1784), basat en l'obra de Robert Boyle *The martyrdom of Theodora and Didymus*.

As with rosy steps the morn,
Advancing, drives the shades of night,
So from virtuous toil well-borne,
Raise Thou our hopes of endless light.
Triumphant saviour, Lord of day,
Thou art the life, the light, the way!
Com quan amb passos rosats el matí,
en avançar, mena les ombres de la nit,
així des d'un virtuós esforç ben transmès,
elevu-nos les esperances de llum infinita.
Salvador triomfant, Senyor del dia,
Vós sou la vida, la llum, el camí!

As with rosy steps the morn,
Advancing, drives the shades of night,
So from virtuous toil well-borne,
Raise Thou our hopes of endless light.
Com quan amb passos rosats el matí,
en avançar, mena les ombres de la nit,
així des d'un virtuós esforç ben transmès
elevu-nos les esperances de llum infinita.

Gustav Mahler

“Ich bin der Welt abhanden gekommen” – “He abandonat el món”

Rückert-Lieder núm. 3. Text de Friedrich Rückert

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben;
sie hat so lange nichts von mir vernommen,
sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!
He abandonat el món
en què vaig malgastar molt de temps,
fa tant que no es parla de mi
que ben bé em poden donar per mort!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
ob sie mich für gestorben hält,
ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben, gestorben der Welt.

*I no m'importa gens
que em creguin mort;
no puc dir-hi res en contra
doncs certament estic mort, mort per al món.*

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel!
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
in meinem Lieben, in meinem Lied!

*Estic mort per al món bullicios
i reposo en un lloc tranquil!
Visc sol en el meu cel,
en el meu amor, en la meva cançó!*

Seeds of Hope

Llavors d'Esperança

De *Eden*, cançó sorgida d'un projecte comunitari, escrita pels nens del Canterbury Choir de la Bishop Ramsey CE School de Londres, comissariada musicalment per Mike Roberts (1945)

"Once, I was a seedling; And from the ground
I started to sing... sing... sing!"

*"Una vegada, vaig ser una planteta; i des de la Terra
vaig començar a cantar... cantar... cantar!"*

Hear my voice; the message I bring;
and listen to the song I sing;
Is this world gonna be OK,
when the last of my leaves have fallen away?
Brothers, sisters all cut down;
I'm on my own, as nature drowns
Don't chop me down, don't you cut away;
unsustainable price you are going to pay!
*Escolta la meua veu; el missatge que porto;
i escolta la cançó que canto;
estarà bé en aquest món,
quan l'última de les meves fulles hagi caigut?
Germans, germanes, tots tallats;
estic sola, mentre la natura s'ofega
no em talis, no em tallis;
hauràs de pagar un preu insostenible!*

Why?.... Why should I die? Why?....
No air supply?
*Per què?... Per què he de morir? Per què?...
Sense un alè d'aire?*

Wildlife could grow very strong;
if we will help, help it along;
All we need is to show some care
with the things we consume
and the things that we wear.
Sisters, brothers, all join as one;
creating change, changing what's wrong.
The need is great and we can't delay
there is no time to lose, make changes today!
*La vida silvestre podria créixer amb molt d'impuls;
si hi contribuïm, us donarem un cop de mà;
tot el que ens cal és tenir una mica de cura
amb el que consumim
i el que ens posem.*
*Germanes, germans, tots plegats com un de sol;
creant el canvi, canviant allò que no està bé.*
*La necessitat és imperiosa i no ens podem demorar,
no hi ha temps a perdre, fem canvis avui mateix!*

No!... don't let them go!
No!... let fresh air flow
No!... don't let them go!
No!... commit to so!
No!... No els deixem marxar!
No!... Deixem que corri l'aire fresc
No!... No els deixem marxar!
No!... Comprometem-nos a sembrar!

Think what we could do, if we renewed;
Our world with seeds of life again!
Think what we could grow, if we would sow;
Our world with seeds of hope again!
*Penseu en allò que podríem fer, si renovéssim;
el nostre món de nou amb llavors de vida.*
*Penseu en el que podríem fer créixer, si sembréssim;
el món de nou amb llavors d'esperança!*

Go!... commit to sow!
Go!... what can we grow?
Go!... commit to sow!
Go!... fresh seeds of hope!
Vinga!... Comprometem-nos a sembrar!
Vinga!... Què podem cultivar?
Vinga!... Comprometem-nos a sembrar!
Vinga!... Llavors fresques d'esperança!

Hear our voice; the message we bring;
and listen to the song we sing
*Sentiu la nostra veu; el missatge que portem;
i escolteu la cançó que cantem.*

Palau Vincles va néixer l'any 2011 amb l'objectiu de fomentar la inclusió i integració social a través de la pràctica coral col·lectiva d'infants i joves que viuen en zones o en situacions amb vulnerabilitat. Des del convenciment del gran poder de transformació personal i social de la pràctica coral, actualment ofereix formació coral gratuïta a 780 infants.

El **Cor Mitjans de l'Orfeó Català** està integrat per trenta-sis nens i nenes de vuit a deu anys, els quals comencen a treballar el ric repertori coral per a cors infantils així com la tècnica vocal, l'actitud corporal, la consciència de la respiració i el llenguatge musical. També s'hi treballen els valors de la integració social i la cooperació, per mitjà dels concerts benèfics, el projecte Palau Vincles o els intercanvis internacionals. Així es sensibilitza els cantaires sobre tot allò que pugui afavorir la millora de la societat que ens envolta.

A totes les ciutats a les quals ha viatjat el projecte EDEN hi ha participat un grup coral infantil local. D'aquesta manera, el missatge d'EDEN connecta amb els infants locals que, sens dubte, són l'esperança en un futur més sostenible del nostre planeta.

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dimarts 20.06.23 – 20 h

Petit Palau

Bach, Kodály, Bloch, Pärt i Ortega

Dúo Cassadó:

Marta Moll de Alba, piano

Damián Martínez Marco, violoncel

J. S. BACH: *Suite per a violoncel núm. 3, BWV 1009*

Z. KODÁLY: *Adagio per a violoncel i piano*

E. BLOCH: *From jewish life*

A. PÄRT: *Spiegel im Spiegel; Fratres*

M. ORTEGA: obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana en
el marc del programa Barcelona Creació Sonora (estrena absoluta)

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

